

РЕШЕНИЕ № 410

гр. София, 14 март 2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД на **РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**, първо наказателно отделение, в открито съдебно заседание на двадесет първи септември две хиляди и единадесета година, в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: КРАСИМИР ХАРАЛАМПИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: 1. БЛАГА ИВАНОВА

2. ДАНИЕЛА АТАНАСОВА

при секретаря Аврора Карджова

и в присъствието на прокурора Мария Михайлова

като изслуша докладваното от съдия Даниела Атанасова

наказателно дело № 1153/2011г.,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационното производство е образувано по жалби срещу решение № 204 от 11.01.2011г., постановено по внохд № 150/10г. по описа на АС-Бургас, както следва:

-жалба от подсъдимия С. С., чрез защитника му адв.А.В жалбата се изтъкват всички касационни основания по чл.348 от НПК, като се правят искания в условията на алтернативност, а именно за оправдаване на подсъдимия или намаляване на наказанието;

-жалба и допълнение към нея от адв.Г., защитник на подс.Г. Д., с която се релевират оплаквания за незаконосъобразност, недоказаност, необоснованост, допуснати нарушения на материалния закон и наличие на съществени процесуални нарушения;

-жалба от частните обвинители Д. Е., П. Е., Т. М., Р. М., Ж.М., А. Т., Ж. Д., Д. Д., Д. Д., Д. М., П. Д., И. И., Г. Г. Ж. Х., М. Т. и Д. Д., чрез повереника им адв.А.. Касационното основание, което се сочи в жалбата е по чл.348, ал.1, т.3 от НПК, а именно явна несправедливост на наказанията, като искането е за отмяна на атакуваното решение и връщане на делото за ново разглеждане, при което да бъдат увеличени наказанията на двамата подсъдими.

-жалба от частния обвинител Д. В., чрез повереникът му адв.В. с оплаквания за явна несправедливост на наложените на подсъдимите наказания.

В съдебното заседание пред касационната инстанция, представителят на ВКП, моли жалбите на двамата подсъдими да бъдат оставени без уважение.Намира за неоснователни доводите за допуснати съществени процесуални нарушения, но дори и да има такива, същите според прокурора не са съществени и не се отразяват на правилността на крайните изводи.Изразява становище, че обвиненията по отношение и на двамата подсъдими са доказани по изискуемият се от закона ред. Въззивният съд е намалил размера на наказанията от тринадесет на десет години лишаване от свобода, което е съответно на отчетените смекчавачи

и отегчаващи отговорността обстоятелства. Евентуалното намаляване на наказанията, според прокурора, би било в разрез с целите на чл.36 от НК. По отношение жалбите на частните обвинители, прокурорът ги намира за неоснователни.

Адвокат А., пълномощник на частните обвинители, които са касационни жалбоподатели, поддържа жалбата на доверителите си и оспорва жалбите на подсъдимите. Представя писмени бележки.

Адвокат С., представляваща частните обвинители Н. Х. и Д. Х. намира жалбите на подсъдимите за неоснователни, а решението на апелативния съд за правилно и законосъобразно, поради което моли за потвърждаването му.

Частните обвинители Г. Г. и С. Г., молят жалбите на подсъдимите да не бъдат уважавани.

Останалите частни обвинители и техните повереници, редовно призовани за съдебното заседание пред касационната инстанция, не се явяват.

Адвокат Г., защитник на подс.Д. пледира за уважаване на жалбата, ведно с допълнението към нея, като моли за връщане на делото на досъдебното производство, тъй като са допуснати съществени процесуални нарушения. Ако се приеме, че същите са неотстраними, моли за постановяване на решение, с което подзащитният ѝ да бъде оправдан. Алтернативно пледира за налагане на наказание при условията на чл.66 от НК.

Адвокат Н., защитник на подсъдимия С. поддържа жалбата с всички отменителни основания, релевиращи в нея, като моли делото да бъде върнато за ново разглеждане. Представя писмени бележки. Върховният касационен съд, след като обсъди доводите на страните и в пределите на правомощията си по чл.347, ал.1 от НПК, намери следното:

С присъда № 52 от 04.05.2010г., постановена по нохд №408/09г., ОС-Ямбол е признал подсъдимия Г. Г. Д. за виновен в това, че на 28.05.2009г. в местността "Б.", обл.Ямболска, по пътя от паметника на връх "Б." към хижа "Д.", при управлението на МПС- автобус "Чавдар" с ДК № У 08-20 КК, собственост на ЕТ ".....", е нарушил правилата за движение, визирани в чл.20, ал.1 и 2 от ЗДП и по непредпазливост е причинил смъртта на осемнадесет лица и средни телесни повреди на шест лица, като деянието представлява особен тежък случай, поради което и на основание чл.343, ал.4, вр. ал.3, б."Б", вр. ал.1," вр. чл.342, ал.1 от НК и чл.54 от НК му е наложил наказание лишаване от свобода за срок от тринадесет години, което да изтърпи при първоначален общ режим в затворническо общежитие от открит тип.

На основание чл.343г от НК, подсъдимият Д. е бил лишен от право да управлява МПС за срок от петнадесет години.

С горепосочената присъда, ОС-Ямбол е признал подсъдимия С. М. С. за виновен в това, че на 28.05.2009г. в местността "Б.", обл.Ямболска, като управител на ЕТ ".....", е причинил смърт на повече от едно лице, общо на осемнадесет лица, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност по смисъла на Закона за автомобилните превози, представляваща източник на повишена опасност, като е нарушил разпоредбите на чл.69, т.2 и 3 от Наредба № 33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товар на територията на Р.България и деянието представлява особено тежък случай, поради което и на основание чл.123, ал.3, вр. ал.1 от НК и чл.54 от НК му е наложил наказание лишаване от свобода за срок тринадесет години.

Подсъдимият С. С. е признат за виновен и в това, че на 28.05.2009г. в местността "Б.", обл.Ямболска, като управител на ЕТ ".....", е причинил средна телесна повреда на повече от едно лице, общо на шест лица, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност по смисъла на Закона за автомобилните превози, представляваща източник на повишена опасност, като е нарушил разпоредбите на чл.69, т.2 и 3 от Наредба № 33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товар на територията на Р.България и деянието представлява особено тежък случай, поради което и на основание чл.134, ал.3, пр.2, вр. ал.1 от НК и чл.54 от НК го е осъдил на четири години и шест месеца лишаване от свобода.

На основание чл.23 от НК, съдът е определил на С. едно общо и най-тежко наказание, а именно тринадесет години лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален общ режим в затворническо общежитие от открит тип.

На основание чл.59 от НК, съдът е приспаднал времето, през което подсъдимият С. е бил с мярка за неотклонение-задържане под стража и домашен арест.

В тежест на подсъдимите са възложени деловодните разноски.

С решение № 204 от 11.01.2011г., постановено по внохд №150/10г., Бургаският апелативен съд е изменил горепосочената първоинстанционна присъда, като е преквалифицирал деянието, извършено от подсъдимия Г. Д. от престъпление по чл.343, ал.4, вр. ал.3, б."Б", вр. ал.1, вр. чл.342, ал.1 от НК в такова по чл.343, ал.3, пр.3, б."Б", вр. ал.4, вр. чл.342, ал.1 от НК. Също така, е намалил размера на наложените на двамата подсъдими наказания, както следва:

- на подс.Г. Г. Д. от тринадесет години лишаване от свобода на десет години и лишаване от право да управлява МПС от петнадесет на тринадесет години;

- на подс.С. М. С. за престъплението по чл.123, ал.3 от НК от тринадесет на десет години лишаване от свобода, за престъплението по чл.134, ал.3 от НК от четири години и шест месеца лишаване от свобода на две години и шест месеца лишаване от свобода и общото наказание по чл.23 от НК от тринадесет години лишаване от свобода на десет години.

Касационните жалби както на подсъдимите, така и на частните обвинители са неоснователни.

По жалбата на подсъдимия Г. Д..

В касационната жалба на този подсъдим се прави оплакване за незаконосъобразност, необоснованост, недоказаност и несправедливост на атакуваното въззивно решение, както и се сочи на допуснати съществени процесуални нарушения. С допълнението към жалбата се развиват оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения при събирането и проверката на доказателствата, което е касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК и за явна несправедливост на наложеното наказание-касационно основание по чл.348, ал.1, т.3 от НПК.

Доводите за допуснати процесуални нарушения следва да бъдат преценявани не само във връзка с тяхната наличност, а през призмата на това, дали са съществени по своя характер, отстраними ли са и как те се отразяват на фактическите и правни изводи, направени от решаващите съдилища. Необходимо е също да се посочи, че част от нарушения, които се релевират в жалбата са свързани с необоснованост на акта, което не е сред касационните основания, поради което тези доводи не подлежат на обсъждане.

Извън възраженията, сочещи необоснованост на акта, в касационната жалба на подс.Д. се възразява за неизяснен статут на мястото, където е станал инцидента.Оспорва се извода на въззивния съд, че става въпрос за път, отворен за обществено ползване, като се твърди, че мястото представлява алея. Във връзка с така направеното възражение, следва да се отбележи, че мястото на ПТП е установено по несъмнен начин, а именно: отсечката от паметника, където подсъдимият е направил ляв завой, към хижа „Д.“, където е трябвало да остави пътниците. Вярно е тълкуването, което АС-Бургас е дал на терминологията, касаеща понятието „път“ и в кои случаи се приема, че той е отворен за обществено ползване. Касационната инстанция не се съгласява с твърдението на защитата, че единствено чрез гласни доказателства се изяснява въпросът за статута на пътя. И това е така, тъй като относими данни към коментирания въпрос се съдържат и в протокол за оглед на местопроизшествие от 28.05.2009г., установяващ извършен оглед с начало 13,45 часа на мястото от върха по пътя към с.П./ по него се е движел автобусът към хижа „Дружба“/, в който е отразена първоначална настилка от паваж без маркировка, последвана от асфалтово покритие маркирано с бяла непрекъсната линия, включително в района до хижа „Д.“. Липсата на информация в Агенция „Пътна инфраструктура“-Областно управление Ямбол за това, коя институция осъществява поддържането на участъка от манастира до паметника на връх Б., не промяна горните изводи. Действително в огледния протокол от 28.05.2009г., пътят е описан като алея, което принципно изключва движение на МПС по нея. Съгласно заповед на началника на РПУ-Тунджа, по време на събора е било разпоредено МПС-та да паркират и в алеите на парка, като се допускат само автобуси, извозващи участниците в събора и възрастни хора. Независимо, че въззивният съд не е проявил в необходимата степен активност за пълното изясняване на въпроса, свързан със статута на участъка от пътя, където е станал инцидента, то това не налага отмяна и връщане на делото за ново разглеждане, тъй като е категорично установено, че на инкриминираната по делото дата е било разрешено движение и паркиране на МПС и по алеите.Това от своя страна не освобождава водачите от задълженията им да спазват общите правила за движение, каквито обвинения са инкриминирани на подсъдимия.Абсурдно би било да се приеме, че

след като подсъдимият е навлязъл с автобуса на територията на лесопарка/без значение кой е определил маршрута му/, то той е имал правото да го управлява, без да спазва каквито и да било правила.

По делото е безспорно установено, че част от пострадалите са се намирали на пътя и прилежащите му части, както и, че е имало разположени временни търговски обекти. Не може да се приеме за основателна тезата на защитата, че наличието на тези търговски обекти е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото произшествие. Разполагането на временни търговски обекти, правомерно или неправомерно, не освобождава водача от задължение при управление на МПС да се съобразява с тяхното наличие и местонахождение.

На следващо място, откарването на труповете за разпознаване в отделението по съдебна медицина на МБАЛ "Св.Панталеймон" е действие свързано с извършване идентификация на самоличността им, а не процесуално следствено действие по чл.169 от НПК, поради което възраженията по този въпрос са неоснователни и е безпредметно детайлното им обсъждане.

Безспорно установено по делото е, че процесният автобус е бил технически неизправен, както и, че тази неизправност не е внезапно възникнала по време на управлението му, а е била налична още преди подсъдимият да потегли. Също така е доказано, че той независимо от техническата документация, която му е била предадена от другия подсъдим, е могъл с реални действия при управление на автобуса да установи неизправността в спирачната система, още при предаването му /по време на техническото тестване/, както и при управлението му предходния ден. При тези данни, неоснователно е възражението на касатора, че техническата неизправност следва да се цени сред доказателствата, относими към индивидуализация на наказанието. Техническата повреда на превозното средство, когато не изключва наказателната отговорност на водача, би могла да се цени сред смекчаващите обстоятелства, но само ако тя не е била и не е могла да бъде известна на водача, и не е пряка и непосредствена причина, обусловила възникването на ПТП, но е способствала за осъществяването му.

Констатираната от ОС-Ямбол липса на подписи в огледните протоколи на част от вещите лица и лекар, присъствали при извършването на огледи на местопроизшествието по реда на чл.155 и следващи от НПК, не опорочава тези следствени действия, тъй като това нарушение не е съществено по своя характер, за да доведе до изключването на съответните процесуални документи от доказателствената съвкупност. Съдилищата са установили, че независимо от неподписването на протоколите, вещите лица и съдебния лекар са присъствали при извършване на съответните процесуално следствени действия, като освен тях са присъствали и други лица по чл.156, ал.2 от НПК.

Вярно е, че от протоколите за огледи и аутопсии се установява съвпадение на часовете, в които са извършване тези действия. Въпреки това тези несъответствия са от категорията на неотстранимите нарушения, но не са от естество, което да е в такъв разрез с процесуалните правила, установени в НПК и то до степен, че да налагат изключването на съответните протоколи от съвкупната доказателствена маса, или да сочи на съществено нарушаване правата на подсъдимия и останалите страни. Тук е мястото да се отбележи, че преценявайки съществуването на нарушенията, не може да не се отчете факта, че първоначалните процесуални действия са били извършени при една изключително усложнена обстановка на ПТП, с множество починали и ранени лица. Разбира се, това не би могло да има значение по отношение на съществените нарушения и тези, които са от категорията на абсолютните такива.

При извършения оглед на местопроизшествие се установява, че автобусът е бил намерен с включена неутрална предавка, като това не противоречи на показанията на св.И., както твърди защитата, нито на заключението по петорната автотехническа експертиза. Последната установява, че скоростната кутия е била технически изправна и по време на движението е било невъзможно самоизключване на скоростния лост. Също така, експертите са категорични, че непосредствено след ПТП, автобусът е бил на неутрална предавка, тъй като двигателят е работел. Технически е възможно, подсъдимият да е загасил мотора чрез включване на която и да било предавка, след което отново да се върне на неутрална предавка. По какъв начин това е станало, вещите лица не могат да дадат категоричен отговор. В устните си разяснения, те обосновават различни варианти, сред които самоизключване, като това не е в противоречие с изложеното по-горе, както твърди защитата, тъй като възможността за самоизключване в случая не е обвързана с техническата изправност на скоростната кутия, а е изводима от голямото якостно натоварване и деформации по цялото купе. Експертите са констатирани, че цялата предна част вследствие на ударите е била изнесена назад, а скоростният лост е намерен опрян в предното табло, в барчето.

Тук е мястото да се каже, че и при технически неизправен автобус, водачът в конкретната ситуация, е имал възможност да предотврати ПТП, като експертите са посочили от техническа гледна точка три варианта за начина, по който това е могло да се реализира.

-първи вариант- да потегли на първа предавка, като не превключва на втора предавка и не изключва през целия път;

- да потегли на втора предавка с непрекъснато задействане на моторната спирачка –движението на автобуса е устойчиво със скорост 23-27км/ч, без задействане на крачната спирачка;

-след потегляне на първа предавка с последващо превключване на втора предавка, без задействана моторна спирачка или потегляне на втора предавка без задействана моторна спирачка, след нарастване на скоростта до 30-31км/ч. да предприеме своевременно аварийно спиране с непрекъснато натиснат спирачен педал.

В случая техническите причини за възникване на ПТП имат комплексен характер, като основната техническа причина е управлението на технически неизправен автобус, чиято спирачна уредба е действала само чрез механизмите на предните колела, само при 23% ефективност, при изискуема се от 48%, не е работела и ръчната спирачка. Втората техническа причина е свързана със субективните действия на под.Д., а именно управление на автобуса при голям наклон на спускане, на втора предавка, без да е задействана моторната спирачка; опитите на водача да превключи от втора на първа предавка, което при наличния наклон на спускане е било невъзможно; несвоевременното предприемане на аварийно спиране с постоянно натискане на спирачките.

По-нататък, касационната инстанция не намира, че има допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с правото на този подсъдим да депозираща обяснения. Възраженията, които се правят е, че на досъдебното производство това негово право е било ограничено. Дори и да е вярно твърдението, то към настоящият момента не може да бъде санирано с връщане на делото на досъдебното производство от касационната инстанция, тъй като последната не разполага с такива правомощия. Следва да се прецени дали в централната фаза на процеса-съдебното производство, където вече имаме конституирани страни, съдът е гарантирал упражняването правата на всяка една от тях в пълния им обем, така както е предвидено в разпоредбите на НПК. По делото няма данни правото на подсъдимия да дава обяснения по всяко време на процеса до приключване на съдебното следствие пред въззивния съд да е било ограничено или нарушено от предходните инстанции. Това се отнася и до правото му като самостоятелна страна в процеса да задава въпроси в хода на разпитите на свидетелите и вещите лица. Независимо, че подс.Д. е дал обяснения пред първоинстанционния съд, след като са били изслушани заключенията по автотехническите експертизи, то това не е налагало назначаването на допълнителна експертиза, тъй като обясненията му не съдържат нови факти, които да не са били известни на вещите лица и да налагат проверяването им по експертен път.

Оплакването за явна несправедливост на наказанието следва да бъде обсъдено последно, наред с реципрочното оплакване в касационните жалби на частните обвинители.

По жалбата на подсъдимия С.

Същата е бланкетна, но в представените писмени бележки се развиват отново оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения.

Оспорва се годността на автобуса, като веществен доказателство, предвид „липсата на доказателствено средство -протокол за изземване, което да превърне една вещь във веществен доказателство“. В тази връзка, следва да се отбележи, че като веществени доказателства се събират и проверяват предмети, които са били предназначени или са послужили за извършване на престъплението върху които има следи от престъплението или са били негов предмет, както и всички други предмети, които могат да послужат за изясняване обстоятелствата по делото. Те следва да бъдат внимателно огледани, подробно описани в съответен протокол и по възможност фотографирани. Когато поради размерите си веществените доказателства не могат да бъдат приложени към делото, трябва да бъдат запечатани и оставени на съхранение в места, посочени от съответните органи. По делото за събирането на веществени доказателства са използвани различни методи, визирани в НПК, като протокол за оглед на местопроизшествие и редица огледи на веществени доказателства. Още на местопроизшествието, което е било запазено по изискуемия се от закон начин, е направен първият оглед на процесния автобус, след което превозното средство е било транспортирано до паркинга на фирма „Д.“, където освен охраната на фирмата, той е бил и под непрекъсната

полицейска охрана. Последвали са няколко огледа на автобуса, което е дало възможност на бъдат събрани всички възможни доказателства, които наред с останалите да бъдат използвани за изготвяне на обективно, всестранно и пълно автотехническо изследване, довело до изясняване на въпросите, свързани с предмета на доказване по настоящото дело. При тези данни, не може да се направи заключение, че са били извършвани каквито и да е било манипулации по автобуса. Напротив протоколите за оглед на превозното средство и приложените фотоалбуми, сочат, че тези процесуално-следствени действия са извършени с необходимата прецизност, детайлност и достатъчна прозрачност. По отношение на спирачната система, по делото е установено по несъмнен начин, че техническата неизправност на автобуса е била налична от преди повече от шест месеца. Тези изводи на експертите обосновано са кредитирани от съда, независимо от наличния протокол за извършен две седмици преди произшествието технически преглед на автобуса, тъй като вещите лица са констатирани наслоявания от прах, масло и корозия по повърхността на съответните детайли от спирачната система. Посочените данни, вещите лица са преценили в контекста на сравнително малкия пробег извършен от автобуса за последните месеци преди катастрофата.

На следващо място в писмената защита подробно се излагат цитати от изследователската част на автотехническите експертизи, данни от протоколите за оглед на автобуса и от устните разяснения, направени от вещите лица в хода на съдебното следствие пред първата инстанция. В голямата си част цитатите не са обвързани с конкретни твърдения и възражения, но като цяло сочат на оспорване на експертните заключения, като изготвени въз основа на неверни изходни данни и на налични противоречия. Касационната инстанция намира, че изводите на решаващите съдилища във връзка с оценката на основната и допълнителните автотехнически експертизи, като способ за проверка на доказателства е вярна. Заключениеята на приетите автотехнически експертизи са дали изчерпателен отговор в рамките на професионалната компетентност на вещите лица на въпросите, касаещи от техническа гледна точка механизма на реализиране на ПТП и съпътстващите го характеристика. Заключениеята са били възприети от съда по същество като обективни, ясни и изчерпателни. Решаващите инстанция са ги подложили на детайлен анализ, обсъждайки ги с необходимата аргументация, като са ги съотнесли и към други доказателствени източници, събрани по делото. Експертизите са разгледали всички възможни варианти, във връзка с които им е била поставена задача. Съдилищата от своя страна са изпълнили задължението си, след проверка на доказателствата, чрез този доказателствен способ/експертиза/, предвиден в НПК, да преценят доказателствената маса и кредитират тези доказателства, които по несъмнен и категоричен начин установява фактите, касаещи инцидента в местността "Б.". Вещите лица освен своя професионален опит са използвали и научни методи, и знания от областта на своята специалност. Изготвените основно и допълнителни заключения по АТЕ не са нито необосновани, нито пък възникват съмнения за тяхната правилност. Предвид горното е неоснователно и виждането на защитата, че е било необходимо назначаването на допълнителна автотехническа експертиза.

Доказателствата за наличието на алкохол в кръвта на подсъдимия Димитров са категорични и за това, каква е била концентрацията на алкохол в кръвта на този подсъдим, както в момента на вземане на автобуса от мястото, където е бил паркиран, а именно 0,66 промила, така и към момента на инцидента, а също и към този на вземането на кръвната проба. Това, че подсъдимият е оправдан по обвинението, за това деянието да е осъществено в пияно състояние, не означава, че е било допустимо да управлява автобуса след употреба на алкохол, макар и в минимална концентрация.

В обобщение може да се каже, че приетите за установени фактически положения от въззивния съд не могат да бъдат предмет на касационен контрол, освен ако при тяхното констатиране са допуснати процесуални нарушения, каквито в настоящият казус не са налични. Възприемайки изцяло доказателствения анализ, направен от първата инстанция, апелативният съд е дал и своя оценка на доказателствата съвкупност, като е обективирал по един ясен и несъмнен начин, върху какви доказателства и при каква тяхна оценка, е изградил вътрешното си убеждение, поради което, не може да бъде упрекнат в допуснато нарушение на чл.13 и 14 от НПК. Събраните от първата инстанция доказателства, проверени със съответните експертни заключения установяват по несъмнен начин механизма, по който е реализирано ПТП, действията на двамата подсъдими и изискуемата се причинно-следствена връзка между поведението им и настъпилия съставомерен резултат. Решаващите съдилища не могат да бъдат упреknати, че не са събрали възможният доказателствен обем. Също така, в тяхната компетентност е преценката на необходимостта от събиране на нови доказателства, за да бъде осигурено разкриването на обективната истина по делото. Това от своя страна гарантира възможността на съда да вземе решение по вътрешно убеждение, което се основава на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства, като доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила.

Във връзка с оспорването от частните обвинители на правната квалификация на деянието, реализирано от подсъдимия Д. по чл.343 от НК, касационната инстанция не намира основания нито за неговата корекция, нито за връщане на делото за ново разглеждане на това основание, доколкото в случая се касае до техника на изписването на правната квалификация.

Във връзка с реализацията на наказателната отговорност на подсъдимите, касационната инстанция констатира следното:направени са искания за намаляване на наказанията от страна на подсъдимите и защитниците им, съответно за тяхното увеличаване от страна на част от частните обвинители.Така релевираните искания са неоснователни.За да намали наказанията от тринадесет на десет години лишаване от свобода за по отношение на подсъдимия Д. за деянието по чл.343 от НК и по отношение на подсъдимия С. за престъплението по чл.123 от НК, въззивната инстанция е съобразила степента на обществената опасност на двете престъпления, която е завишена, както и степента на обществена опасност на дейците.В пълнота са били отчетени всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства.По делото не се констатират необсъдени такива, които да налагат допълнително смекчаване или отегчаване отговорността на подсъдимите.От особено значение е факта, че е била причинена смърт на осемнадесет лица и средни телесни повреди на шест лица, което при всички случаи се отразява на конкретната обществена опасност на деянието, извън рамките на квалификацията „особено тежък случай“. Съвкупната преценка на данните, относими към индивидуализацията на наказанията е извършена от решаващите съдилища и в съответствие с целите, визирани в чл.36 от НК.Именно така определените размери на наказанията лишаване от свобода са необходимите и достатъчни за поправянето на дейците, и привеждане на поведението им към спазване на законоустановените правила.Също така, са и съответни за постигане на необходимото възпитателно и предупредително въздействие върху другите членове на обществото. Правилни са изводите на въззивната инстанция и досежно определянето вида и размера на наказанието, наложено на подс.С. за престъплението по чл.134 от НК, като ВКС ги споделя и поради тяхната изчерпателност не намира за необходимо да ги преповтаря.Тук също не се откриват основания за промяна на наложената санкция.Правилно е приложението на чл.23 от НК по отношение на подсъдимия С..

Водим от горното и на основание чл.354, ал.1, т.1 от НПК, ВКС, първо наказателно отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА въззивно решение № 204 от 11.01.2011г., постановено по внохд № 150/10г. по описа на Бургаски апелативен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: [подпис]

ЧЛЕНОВЕ: 1. [подпис]

2. [подпис]